

Biblická čtení:

Jeremjáš 31,7-9: Toto praví Hospodin: „Radostně plesejte vstříc Jákobovi, jásejte nad tím, který je hlavou pronárodů, vzdávejte chválu, rozhlašujte: ‚Hospodin spasil tvůj lid, pozůstatek Izraele.‘ Hle, přivedu je ze země severní, shromáždím je z nejdlehlějších koutů země. Bude mezi nimi slepý a kulhavý, těhotná i ta, jež právě porodila. Vráti se sem veliké shromáždění. Přijdou s pláčem a s prosbami o smilování, já je povedu. Dovedu je k potokům, jež mají vodu, cestou přímou, na níž neklopýtnou. Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený.“

List Efezským 1,3-6: Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás v Kristu obdařil vším duchovním požehnáním nebeských darů; v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. Ve své lásce nás předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny a chválili slávu jeho milosti, kterou nám udělil ve svém Nejmilejším.

Jan 1, 10-18: Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o němž jsem řekl: Přichází za mnou, ale je větší, protože tu byl dříve než já.“ Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista. Boha nikdy nikdo neviděl; jednorozený Syn, který je v náručí Otcově, nám o něm řekl.

Jak se stát Božími dětmi

Milí rozhlasoví posluchači, sestry a bratři v našem michelském sboru!

Proč se Bůh stal člověkem? Proč přišel na zem, kde ho nic moc dobrého nepotkalo? Stal se člověkem proto, aby nás obdaroval milostí, a ukázal nám jaký Bůh opravdu je.

Poznat Boha znamená nejen uznávat Boží existenci a stvořitelskou vůli, ale současně se učit jej pokorně poslouchat a důvěřovat mu. Protože si na Pána Boha nelze sáhnout, dotknout se ho, tak mnozí tvrdí, že není. Ale přece jen byli a jsou lidé, kteří jej přijali a přijímají, alespoň se o to snaží. Věří, že v Ježíši, jehož narození si o Vánocích připomínáme, přišel na svět a mezi nás Bůh.

Co to znamená narodit se z Boha? Dívat se na druhé láskyplnýma očima Pána Ježíše. Získat Boží DNA. Když se narodíme rodičům, vždy od nich něco získáme. Život je nám dán. Ale na rozdíl od narození pozemským rodičům se pro život s Bohem musíme sami rozhodnout. Právě ono **my sami** je klíčové, zásadní. Bůh sám sebe omezil, nenutí člověka do vztahu, ale stále mu ho nabízí. Nejsme naprogramovaní.

Bůh Stvořitel, z jehož vůle se vyvinul svět, je Otcem všech lidí i celého stvoření. Není důvod podléhat obavám, beznaději či mít strach z budoucnosti. Není důvod nedůvěřovat církvi a

lidem v ní. Jsou mezi nimi děti Boží a každý, kdo zatouží uvěřit v Ježíše, narozeného Božího Syna v Betlémě, má velký předpoklad se také stát Božím dítětem. Kdo už k církvi patříme, děkujeme Bohu, že lidi stvořil tak, aby mu byli podobní. Díky jeho dobrotě a lásce se stáváme Božími dětmi. Děkujeme mu, že nám, svým dětem, **odpouští chyby, naši neposlušnost i zrady bezpodmínečně**, bez trestu. Nabízí nám amnestii, aniž jsme o prominutí žádali, zaplatil za nás dluhy, které mu nemusíme následně mnoho let splácet. Jak je to zásadně jiné ve srovnání s našimi lidskými zkušenostmi: dlužíš, tak splácej i s úroky. Provinil ses proti nějakému zákonu – podváděl jsi na daních, snad jsi někoho dokonce zabil, i když třeba neúmyslně – jsi odsouzen do vězení. Narodil ses do nefunkční rodiny? To je tvůj problém. Tak to s Bohem, Otcem nás všech není. Bůh Otec je důležitější než naši rodiče.

A pak jsou životní situace, na které nejsme pyšní, vytlačujeme je z našeho vědomí a svědomí, ale ony tam stejně jsou, i když jsou ostatním neznámé. Jaká úleva v nás nastane, když si připustíme, že o nich Bůh Otec ví a je to v pořádku. To není jen úleva ale záchrana. Můžeme vykročit nově v životě. Kolikrát se to musí stát, než nám to dojde a začneme se podobně chovat k lidem kolem nás. Začneme jim dávat šanci, nevyčítáme, nepomluvíme je, ale snažíme se pomoci, trpělivě jim pomáháme v rozhodování.

Všude tam, kde se takhle daří vztahy mezi lidmi prožívat, tam je budoucnost církve, protože tam se vydává svědectví o Ježíši Kristu. Tam on pak mění lidi narozené z lidských rodičů v lidi narozené z Boha, tam je lidem mezi sebou dobře.